

Anonymiseret version

Oversættelse

C-206/24 – 1

Sag C-206/24

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

14. marts 2024

Forelæggende ret:

Cour de cassation (Frankrig)

Afgørelse af:

13. marts 2024

Appellanter:

YX

Logistica I Gestio Caves andorrannes I Vida SA

Indstævnte:

Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance

Directeur général des douanes et droits indirects

[Udelades]

DEN FRANSKE REPUBLIK

I DET FRANSKE FOLKS NAVN

DOM AFSAGT AF COUR DE CASSATION, CHAMBRE COMMERCIALE,
FINANCIÈRE ET ÉCONOMIQUE (kassationsdomstol, afdelingen for
kommercielle, finansielle og økonomiske sager) DEN 13. MARTS 2024

- 1) YX [Udelades] 99000 Andorra [Fyrstendømmet Andorra],

2) selskabet Logistica I Gestio Caves andorrannes I Vida, tidligere Caves Andorrannes, aktieselskab, med hovedsæde [i] [udelades] 99000 Andorra [Fyrstendømmet Andorra],

har iværksat [en] [udelades] appel nr. [udelades] til prøvelse af dom af 10. februar 2020 afsagt af cour d'appel de Toulouse (1ère chambre, section 1) (appeldomstolen i Toulouse, første afdeling, underafdeling 1, Frankrig) i tvisten med:

1) ministre de l'économie, des finances et de la relance (den franske økonomiminister), [ministeriets adresse] [udelades] 75572 Paris [udelades] [Frankrig]

2) directeur général des douanes et droits indirects (direktøren for den franske toldstyrelse), [toldstyrelsens adresse] [udelades] 93558 Montreuil [udelades] [Frankrig],

kassationsindstævnte.

Appellanterne har fremsat et kassationsanbringende til støtte for deres appel.

[Udelades].

[Udelades], [*processuelle bemærkninger*]

Efter at have voteret i sagen i overensstemmelse med lovgivningen har chambre commerciale, financière et économique de la Cour de cassation (kassationsdomstolens afdeling for kommercielle, finansielle og økonomiske sager) [udelades] afsagt nærværende dom.

Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

- 1 Ifølge den appellerede dom ([cour d'appel de] Toulouse (appeldomstolen i Toulouse), 10.2.2020) indførte en række andorranske importører i årene 1988-1991 via deres franske toldspeditør, selskabet Ysal, varer fra lande uden for EU. Disse indførsler gav anledning til betaling af importtold i Frankrig.
- 2 Den 23. januar 1991 offentliggjorde Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber en bekendtgørelse, hvorved den ugyldiggjorde beskatning af varer, der blev indført fra tredjelande med Andorra som bestemmelsessted, og pålagde Frankrig inden 30 dage at ophøre med at kræve, at varer med Andorra som bestemmelsessted skulle overgå til fri omsætning i Fællesskabet, når de passerede gennem fransk område.
- 3 Den 9. april 2002 stævnedes selskabet Ysal den franske toldmyndighed med påstand om, at denne tilpligtedes at betale selskabet en erstatning svarende til den told, som denne myndighed uretmæssigt havde opkrævet fra 1988 til 1991 i

forbindelse med indførslerne til Andorra. Den 27. januar 2004 tabte selskabet sagen ved en tribunal d'instance (ret i første instans).

- 4 Den 20. maj 2008 stævnedes selskabet Ysal den franske toldmyndighed for en tribunal d'instance (ret i første instans) med påstand om godtgørelse af den told, som var uretmæssigt opkrævet på grundlag af indførselsangivelser fra perioden 1988-1991. Ved dom af 15. juni 2010 afviste en tribunal d'instance (ret i første instans) selskabet Ysals søgsmål på grund af manglende søgsmålskompetence og -interesse. Denne dom blev stadfæstet af en cour d'appel (appeldomstol) ved dom af 13. december 2011. Cour de cassation (kassationsdomstol, Frankrig) gav ved dom af 21. januar 2014 [udeladelse] ikke selskabet Ysal medhold i den appel, som selskabet havde iværksat.
- 5 Efter at de andorranske importører, i hvis rettigheder selskabet Logistica I Gestio Caves Andorranes I Vidal (herefter »selskabet Caves andorranes«) er indtrådt, og YX havde betalt selskabet Ysal den importtold, som dette selskab havde afregnet på deres vegne, stævnedes de den 16. juli 2015 den franske toldmyndighed med påstand om betaling af en sum svarende til den uretmæssigt opkrævede told.
- 6 Den 4. juli 2017 forkastede tribunal de grande instance de Toulouse (retten i første instans i Toulouse, Frankrig) de påstande, som selskabet Caves andorranes og YX havde nedlagt for den, og ved dom af 10. februar 2020 stadfæstede cour d'appel de Toulouse (appeldomstolen i Toulouse) denne afgørelse.
- 7 Cour d'appel de Toulouse (appeldomstolen i Toulouse) forkastede de af selskabet Caves andorranes og YX fremsatte påstande, idet den fastslog, at den franske toldmyndighed – for at kunne foretage godtgørelse af egen drift som bestemt i artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 1430/79 af 2. juli 1979 om godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter og artikel 236, stk. 2, tredje afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (herefter »EF-toldkodeksen«) – skulle råde over de oplysninger, der var nødvendige for at fastslå beløbet for den told, der kunne godtgøres, og for at identificere hver toldskyldner uden at skulle foretage uforholdsmæssigt omfattende undersøgelser.
- 8 Selskabet Caves andorranes og YX, som har iværksat kassationsappel til prøvelse af denne dom, har foreholdt denne appeldomstol, at den ikke gav dem medhold.

Bedømmelse af anbringendet

Anbringendets første led

- 9 [Udelades]. [*Bemærkninger om national procesret*]

Anbringendets fjerde led***Anbringendets ordlyd***

- 10 Selskabet Caves andorranes og YX har kritiseret dommen for ikke at give dem medhold, selv om toldmyndigheder har pligt til af egen drift at godtgøre importtold, så snart de selv inden tre år regnet fra datoen for underretning af debitor om den skyldige afgift konstaterer, at det pågældende beløb på betalingstidspunktet ikke var skyldigt efter lovgivningen; [appellanterne har gjort gældende], at cour d'appel de Toulouse (appeldomstolen i Toulouse), idet den med henblik på at forkaste samtlige påstande rettet mod direction générale des douanes et des droits indirects de Midi-Pyrénées (told- og punktafgiftsstyrelsen i departementet Midi-Pyrénées) fastslog, at denne franske toldmyndighed for af egen drift at kunne indrømme godtgørelse skulle råde over de oplysninger, der var nødvendige for at fastslå beløbet for den told, der kunne godtgøres, og for at identificere hver toldskyldner uden at skulle foretage uforholdsmæssigt omfattende undersøgelser, og idet den føjede en betingelse til loven, tilsidesatte bestemmelserne i artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 1430/79 af 2. juli 1979, som senere i det væsentlige blev kodificeret i artikel 236, stk. 2, i EF-toldkodeksen.
- 11 I appellen rejses spørgsmålet om, hvorvidt gennemførelsen af artikel 2, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1430/79 af 2. juli 1979 om godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter (herefter »forordningen af 2. juli 1979«), nu artikel 236, stk. 2, i EF-toldkodeksen, pålægger toldmyndigheden at råde over tilstrækkelige oplysninger om toldskyldneren og den skyldige told uden at skulle foretage uforholdsmæssigt omfattende undersøgelser.
- 12 [Udelades] [I] appellen rejses ligeledes det indledende spørgsmål om, hvorvidt en toldmyndighed af egen drift kan indrømme godtgørelse efter fristen på tre år regnet fra datoen for underretning af debitor om afgiften.
- 13 Disse spørgsmål er ikke tidligere blevet prøvet ved Cour de cassation (kassationsdomstol).

Gældende retsakter

EU-retten

- 14 Medlemsstaternes opkrævning på vegne af Fællesskabet af told på de varer, der indføres til EU, er alene omfattet af EU-retten i henhold til princippet om Fællesskabsrettens, nu EU-retten, forrang (dom af 24.6.2019, Daniel Adam Poplawski, C-573/17, præmis 58 og 61).
- 15 Artikel 2 i forordning af 2. juli 1979 bestemmer i stk. 1, at godtgørelse af eller fritagelse for importafgifter ydes, såfremt det over for de kompetente myndigheder godtgøres, at det bogførte afgiftsbeløb enten vedrører varer, for

hvilke der ikke foreligger toldskyld, eller for hvilke toldskylden er bortfaldet på anden måde end ved erlæggelse af beløbet eller ved forældelse, eller af en eller anden årsag er højere end det beløb, som i henhold til lovgivningen skulle opkræves.

- 16 Det bestemmes i denne artikels stk. 2, at godtgørelse af eller fritagelse for importafgifter af en af de i stk. 1 nævnte grunde ydes, såfremt der fremsættes anmodning herom over for det pågældende toldsted inden tre år fra den dato, på hvilken de pågældende afgiftsbeløb er bogført af den opkrævende myndighed, og at de kompetente myndigheder ex officio yder godtgørelse eller fritagelse, såfremt de selv inden for denne frist konstaterer, at et af de i stk. 1 beskrevne tilfælde foreligger.
- 17 EF-toldkodeksens artikel 236, stk. 2, der trådte i kraft den 1. januar 1994, og som gentager bestemmelserne i artikel 2 i forordning af 2. juli 1979, fastsætter, at godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter indrømmes, hvis der fremsættes anmodning herom over for det pågældende toldsted inden tre år regnet fra datoen for underretning af debitor om de pågældende afgifter. Denne frist forlænges, hvis debitor godtgør, at han har været forhindret i at indgive anmodning herom inden for den nævnte frist som følge af hændelige omstændigheder eller force majeure. Toldmyndighederne yder af egen drift godtgørelse eller fritagelse, når de selv inden for samme frist konstaterer, at der er tale om en af de i stk. 1, første og andet afsnit, beskrevne situationer.

Begrundelse for den præjudicielle forelæggelse

- 18 Den 28. juni 1990 blev der indgået en aftale mellem Fyrstendømmet Andorra og Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, hvis artikel 2 bestemte, at der efter de nærmere bestemmelser og vilkår i aftalens første afsnit oprettedes en toldunion mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Fyrstendømmet Andorra for så vidt angik de varer, der var omfattet af kapitel 25-97 i det harmoniserede system, og hvis artikel 24 bestemte, at aftalen skulle træde i kraft den 1. juli 1990.
- 19 Selskabet Caves andorranes og YX har gjort gældende, at den pligt til ex officio at yde godtgørelse af import- eller eksportafgifter, der efter artikel 2, stk. 2, i forordning af 2. juli 1979 påhviler toldmyndighederne, når de konstaterer, at afgiften er uretmæssigt opkrævet, alene er omfattet af en tidsfrist, og at det kun er, såfremt myndigheden senere end tre år efter underretningen af debitor om den skyldige afgift [konstaterer], at afgiften er uretmæssigt opkrævet, at den ikke har pligt til ex officio [at yde godtgørelse].
- 20 Appellanterne har gjort gældende, at disse bestemmelser ikke fastlægger, at toldmyndighederne for at kunne yde godtgørelse af uretmæssigt opkrævede afgifter skal råde over alle de oplysninger, der er nødvendige for at fastslå afgiftsbeløbet og identificere hver toldskyldner uden at skulle foretage uforholdsmæssigt omfattende undersøgelser.

- 21 De har heraf udledt, at cour d'appel (appeldomstolen) har føjet en betingelse til den nævnte forordnings artikel 2, stk. 2, som denne bestemmelse ikke indeholder.
- 22 Den franske toldmyndighed har på sin side gjort gældende, at den kun af egen drift kan godtgøre import- eller eksportafgifter, såfremt den råder over alle de oplysninger, der sætter den i stand til at konstatere, at disse afgifter er uretmæssigt opkrævet, og at de skal tilbagebetales.
- 23 Den har påpeget, at den i den foreliggende sag ikke ville kunne yde godtgørelse af egen drift af tolden, hvis den ikke rådede over alle de oplysninger, der var nødvendige for, at den selv kunne konstatere, at en sådan godtgørelse var påkrævet. Den har tilføjet, at det ikke kan forlanges af den, at den selv foretager tilbundsående undersøgelser for at fastlægge det nøjagtige toldbeløb, der skal tilbagebetales til hver af de omhandlede erhvervsdrivende.
- 24 Den Europæiske Unions Domstol har tilsyneladende ikke truffet afgørelse om de betingelser, hvorunder toldmyndigheden skal yde godtgørelse af afgifter, når den konstaterer, at de ikke var skyldige.
- 25 Cour de cassation (kassationsdomstol) ønsker oplyst, om bestemmelserne i artikel 2, stk. 2, i forordning af 2. juli 1979 og EF-toldkodeksens artikel 236, stk. 2, hvorefter den kompetente myndighed af egen drift yder godtgørelse af afgifterne, når den selv konstaterer, at disse afgifter ikke var skyldige efter lovgivningen, skal fortolkes således, at den kompetente myndighed kun har pligt til af egen drift at yde godtgørelse af beløb, der ikke var skyldige efter lovgivningen, hvis den til dette formål råder over alle de oplysninger, der er nødvendige, og hvis den i modsat fald ikke skal foretage uforholdsmæssigt omfattende undersøgelser.
- 26 For så vidt angår fristerne for godtgørelse af uretmæssigt opkrævede afgifter har den første generaladvokat anført, at den pligt, der påhviler toldmyndighederne til at godtgøre tolden i en situation, der svarer til den, som er blevet forelagt Cour de cassation (kassationsdomstol), kun kan være gældende i henhold til artikel 2 i forordning af 2. juli 1979 eller EF-toldkodeksens artikel 236, stk. 2, i tre år regnet fra datoen for underretning af debitor om den skyldige afgift.
- 27 Domstolen har fastslået, at i henhold til EF-toldkodeksens artikel 236, stk. 2, første afsnit, kan en økonomisk operatør, efter at Domstolen har fastslået, at en antidumpingforordning er ugyldig, i princippet ikke længere kræve tilbagebetaling af antidumpingtold, som han har betalt i henhold til denne forordning, og for hvilke fristen på tre år i toldkodeksens artikel 236, stk. 2, er udløbet. Der gælder således i henhold til toldkodeksens artikel 236, stk. 2, en forældelsesfrist på tre år for godtgørelse af toldafgifter, som ikke er skyldige efter lovgivningen (dom af 14.6.2012, Civad, C-533/10, præmis 21).
- 28 Cour de cassation (kassationsdomstol) ønsker oplyst, om denne retspraksis finder anvendelse i en situation, hvor de kompetente myndigheder har pligt til af egen drift at yde godtgørelse. Den ønsker således oplyst, om bestemmelserne i artikel 2, stk. 2, andet afsnit, i forordning af 2. juli 1979, hvorefter de kompetente

myndigheder ex officio yder godtgørelse, såfremt de inden tre år regnet fra datoen for bogføringen af afgifterne konstaterer, at disse ikke var skyldige efter lovgivningen, skal fortolkes således, at de kompetente myndigheder efter udløbet af denne frist ikke længere ex officio kan yde godtgørelse, heller ikke selv om det fastslås, at de inden for denne frist har konstateret, at afgifterne ikke var skyldige efter lovgivningen.

- 29 Der er derfor tvivl om fortolkningen af bestemmelsen i artikel 2, stk. 2, i forordning af 2. juli 1979 om ydelse af egen drift af godtgørelse af uretmæssigt opkrævede afgifter som gentaget i EF-toldkodeksens artikel 236, stk. 2.
- 30 Spørgsmålet er således, om en toldmyndigheds godtgørelse af egen drift af uretmæssigt opkrævet told dels er omfattet af en forældelsesfrist på tre år, dels er betinget af, at denne myndighed har kendskab til de berørte erhvervsdrivendes identitet og de beløb, der skal tilbagebetales til hver af disse, uden at den har pligt til at foretage uforholdsmæssigt omfattende undersøgelser.
- 31 Spørgsmålet skal derfor forelægges Den Europæiske Unions Domstol.

PÅ GRUNDLAG AF DISSE PRÆMISSER

under henvisning til artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

forelægges Den Europæiske Unions Domstol følgende spørgsmål:

1) Skal bestemmelserne i artikel 2, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1430/79 af 2. juli 1979 om godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter, gentaget i artikel 236, stk. 2, tredje afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, fortolkes således, at en toldmyndigheds godtgørelse af egen drift af opkrævet told er omfattet af en forældelsesfrist på tre år regnet fra den dato, på hvilken de pågældende afgiftsbeløb er bogført af den opkrævende myndighed, eller således at toldmyndigheden skal være i stand til inden tre år regnet fra afgiftspligtens indtræden at konstatere, at afgifterne ikke var skyldige?

2) Skal bestemmelserne i artikel 2, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1430/79 af 2. juli 1979 om godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter, gentaget i artikel 236, stk. 2, tredje afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, fortolkes således, at en toldmyndigheds godtgørelse af egen drift af opkrævet told er betinget af, at denne myndighed har kendskab til de berørte erhvervsdrivendes identitet og de beløb, der skal tilbagebetales til hver af disse, uden at den har pligt til at foretage tilbundsgående eller uforholdsmæssigt omfattende undersøgelser?

Sagen udsættes, indtil Den Europæiske Unions Domstol har truffet afgørelse.

[Udelades]. [*Processuelle betragtninger*]